

Эффективность тетрагельминтоцида и феналзола изучалась в неблагополучном по этому заболеванию хозяйстве на спонтанно инвазированном стронгилятами крупном рогатом скоте. Оценку эффективности дегельминтизации проводили через 7 дней по результатам копрологических исследований (методом Г.А. Котельникова – В.М. Хренова, 1974).

Проведенные исследования по определению эффективности тетрагельминтоцида показали, что этот препарат является эффективным при лечении стронгилятозов крупного рогатого скота. При этом эффективной дозой является 50 мг/кг живой массы при однократном применении с кормом. Эффективность однократного применения тетрагельминтоцида составляет 100%.

Эффективность применения феналзола для терапии крупного рогатого скота, инвазированного стронгилятами желудочно-кишечного тракта в дозе 100 мг/кг живой массы однократно с кормом составила 100%.

УДК 947.6

ЮРГЕВІЧ Н.К., канд. гістарычн. навук, ст. выкладчык

УА «Віцебская дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны»

СІСТЭМА ПАДРЫХТОЎКІ КАДРАЎ ДЛЯ СЕЛЬСКІХ КУЛЬТУРНЫХ І АДУКАЦЫЙНЫХ УСТАНОЎ У ДРУГОЙ ПАЛОВЕ 1940-х – СЯРЭДЗІНЕ 1950-х гг.

Найважнейшым накірункам у культурным будаўніцтве беларускай вёскі ў другой палове 1940-х – сярэдзіне 1950-х гг. было забеспячэнне школ і культурна-асветных устаноў кваліфікаванымі кадрамі. У першыя пасляваенныя гады дзяржава актыўна вырашала праблему падрыхтоўкі прафесійных настаўніцкіх кадраў праз адкрыццё сеткі педагагічных і настаўніцкіх інстытутаў, педвучылішчаў, завочнага і вячэрняга навучання, шматлікіх курсаў. Нягледзячы на прымаемыя меры, у сельскіх школах, асабліва ў заходніх абласцях БССР, не хапала настаўнікаў па некаторых дысцыплінах. Кваліфікаванымі кадрамі ў першую чаргу камплектаваліся школы сталіцы, абласных і раённых цэнтраў, і толькі потым сельскія. Да таго ж выпускнікі педагагічных навучальных устаноў часам не прыязджалі да месца размеркавання, асабліва ў вёску.

Складанай праблемай з'яўляўся недахоп кадраў у культурна-асветных установах: большасць работнікаў культуры не мела не толькі спецыяльнай падрыхтоўкі, але і агульнай сярэдняй адукацыі. Хаця апошнія з'яўляліся наменклатурай райкамаў КПБ, аднак з прычыны адсутнасці падрыхтаваных спецыялістаў на працу ў культурныя ўстановы прымаўся амаль усе добраахвотнікі. Каб пазбавіцца кадравага дэфіцыту, кіраўнікі органаў культуры накіроўвалі здольную моладзь на вучобу ў вышэйшыя і сярэднія

спецыяльныя ўстановы культуры і бібліятэчнай справы. Але галоўнай формай падрыхтоўкі работнікаў культуры БССР пасля вайны заставалася сістэма шматлікіх курсаў. На эфектыўнасць працы ўстаноў культуры адмоўна ўплывала і частая зменнасць кадраў, якая штогод дасягала 30-40% і тлумачылася не толькі нізкім кваліфікацыйным узроўнем, але і невялікай заробковай платой работнікаў культуры.

Паўсюдны дэфіцыт, беднасць гаспадарак, а таксама няўважлівыя адносіны мясцовага кіраўніцтва да патрэб інтэлігенцыі прыводзілі да таго, што сельскія настаўнікі аказваліся ў складаных матэрыяльных умовах. Усё гэта адмоўна сказвалася на замацаванні педагагічных кадраў у вёсцы, вяло да частай зменнасці сярод іх і не спрыяла якаснай арганізацыі працэсу навучання і выхавання. Што да работнікаў культурна-асветных устаноў, то іх матэрыяльнае становішча яшчэ больш ускладнілася ў выніку зняцця іх з 1 студзеня 1946 г. з пераліку асоб, якія атрымлівалі харчовую надбаўку.

Нягледзячы на складанасці, паступова кадравая праблема ў сельскіх школах і культурна-асветных установах паляпшалася, павышаўся іх кваліфікацыйны ўзровень, рос аўтарытэт сярод сельскіх жыхароў.

УДК 947.6

ЮРГЕВІЧ Н.К., канд. гістарычн. навук, ст. выкладчык

УА «Віцебская дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны»

РОЛЯ СРОДКАЎ МАСАВАЙ ІНФАРМАЦЫІ І КІНАФІКАЦЫІ Ў КУЛЬТУРНЫМ БУДАЎНІЦТВЕ БЕЛАРУСКАЙ ВЁСКІ (1944 – 1955 гг.)

У першыя пасляваенныя гады адбывалася аднаўленне і пашырэнне маштабаў дзеяння сродкаў масавай інфармацыі і кіно, іх прыцягненне да культурнага будаўніцтва беларускай вёскі. Першаснае значэнне ў палітычным выхаванні і культурным развіцці насельніцтва надавалася друку. Ужо ў канцы 1943 г. у БССР быў наладжаны выпуск 6 рэспубліканскіх, 11 абласных, 10 гарадскіх, 154 раённых газет. Пры адсутнасці ў сельскай мясцовасці тэлебачання газеты і часопісы з'яўляліся крыніцамі атрымання навін. Аднак недастатковае фінансаванне культурных устаноў не дазваляла выпісваць устаноўленую колькасць экзэмпляраў газет і часопісаў, дрэнна праходзіла падпіска і сярод вясцоўцаў.

У 1944 - 1945 гг. у сельскай мясцовасці радыёфікацыя вялася па лініі адкрыцця дзяржаўных і калгасных радыёвузлоў і радыётрансляцыйных ліній. Развіццё радыёсеткі за лік сродкаў калгасаў і саўгасаў праходзіла вельмі марудна. Пэўныя цяжкасці ўзніклі ў заходніх раёнах, дзе масавая калектывізацыя пачалася толькі ў канцы 1940-х гг., што стрымлівала радыёфікацыю і электрыфікацыю беларускай вёскі. На студзень 1946 г. у рэспубліцы працавала 197 радыёвузлоў, у тым ліку 52 у сельскай мясцовасці.